

2. Ily ínségemben az Úrhoz kiálték,
Nagy szükségemben Istennek könyörgék,
Szózatom templomába felhatott,
És kiáltásom fülébe jutott.
A föld is ottan szörnyen megindula,
A hegyek fundamentuma mozdula,
Rengedeznek, reszketnek szertelen,
Mert haragra indult az Úr Isten.
3. Nagy sötét köddel magát befedezte,
Melyben magát mint sátorban rejtette,
De a fényesség, mely előtte járt,
A sűrű ködöt mind eloszlátá.
Nagy köesők hullnak, tűzláng villámlék,
Az Úr mennydörgése égen hallaték.
Rettenetes szó adaték tőle,
Köesőt, villámlást földre löve.
4. Megszabadított én ellenségimtől,
Megmentett hatalmas gyűlölőimtől,
Kik rám rohantak én ínségemben;
De gyámolom lett nekem az Isten.
Tág helyre hozott, s kimentett engemet,
És mutatott hozzám nagy szeretetet,
Mégfizetett az igazság szerint,
Kezeimnek tisztasága szerint,
5. Mert az Úrnak útjától nem tértem el,
Az én Istenemtől nem szakadtam el,
Ítéletire szüntelen néztem,
És szent törvényét meg nem vetettem.
De mindenkor híven előtte jártam,
Gonosztételtől magamat megóvtam:
Mégfizetett az igazság szerint,
Kezeimnek tisztasága szerint.